

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 14/08/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 976

“CHỈ CHUYÊN SƯU TẬP THIỆN PHÁP CỦA NGƯỜI”

Hoà Thượng nhắc chúng ta: “*Chỉ chuyên sưu tập thiện pháp của người*”. Hòa Thượng bôn ba khắp nơi trên thế giới, Ngài nhìn thấy mọi người chỉ chuyên sưu tập những việc bất thiện, những việc sai, việc không tốt của người để rồi tự tạo thành chướng ngại cho chính mình. Đó không phải là việc làm, lỗi lầm của chúng ta thì chúng ta lại xem thành việc làm, lỗi lầm của mình!

Chúng ta chỉ nên ghi nhớ những việc làm tốt của người, những việc làm bất thiện chúng ta không lưu giữ ở trong tâm. Người khác làm việc bất thiện, việc không đúng nếu chúng ta ghi nhớ trong lòng thì chúng ta sinh tâm phiền não, chê trách người. Nếu chúng ta chỉ chuyên sưu tập thiện pháp của người, nhớ việc làm tốt của người thì chúng ta không bị phiền não, người phiền não là người chỉ thấy việc làm sai, việc làm xấu của người.

Hoà Thượng khuyên chúng ta chỉ thấy người ta làm việc tốt, làm việc lợi ích chúng sanh. Những việc bất thiện họ làm ra thì chúng ta coi như rác rưởi, không để trong tâm. Điều này rất khó vì chúng ta có thói quen chuyên đi tìm lỗi người, sưu tầm lỗi của người. Chúng ta cảm thấy mình vô duyên vô cớ mà chúng ta không được vui vì chúng ta đã lưu lại những ấn tượng về những việc làm không tốt của người. Chúng ta đừng khờ dại làm tâm chúng ta bị ô nhiễm. Chúng ta trong bất tri, bất giác làm tâm chúng ta bị ô nhiễm, nên hàng ngày chúng ta cảm thấy không được vui!

Hàng ngày, chúng ta sưu tập những điều bất thiện, lưu vào trong A-lại-da-thức nên ngày đó chúng ta cảm thấy không vui. Nếu chúng ta chỉ sưu tập những cái tốt đẹp của người thì chúng ta sẽ vui. Thí dụ hôm qua, chúng ta tham gia Gala chia sẻ, ai ra về cũng mang niềm vui, ngủ một giấc ngon lành vì chúng ta đã sưu tập những việc tốt đẹp nên nội tâm chúng ta có cảm giác an ổn. Bà Hứa Triết đã làm được việc này, cả đời bà chỉ nhớ đến việc tốt chứ

không nhớ việc xấu của người. Chúng ta nhớ đến việc tốt của người thì người khác có cơ hội sửa đổi để tốt hơn. Chúng ta cảm thấy có niềm tin để nỗ lực, phấn đấu, dẫn dắt người khác.

Hòa Thượng nói: **“Phật thường nói: “Người thế gian này mê hoặc, điên đảo nên họ là những kẻ đáng thương!”. Hàng ngày, họ chỉ chuyên sưu tập những bất thiện ở bên ngoài cho nên chính mình tự mang đến cho chính mình những chướng ngại, bất an, thậm chí những khổ nạn. Tai nạn nghiêm trọng nhất là chúng ta phải rơi vào ba đường ác”**. Chúng ta phải nhận biết rõ thiện và bất thiện. Trong nội tâm của chúng ta có máy lọc rất tinh tế, những thiện pháp thì lưu giữ, những điều bất thiện thì không lưu giữ. Nội tâm chúng ta như một chiếc Camera. Chiếc Camera cơ đang để trước mặt tôi là bất tri, bất giác, nên nó ghi lại tất cả những gì để trước mặt tôi. Chúng ta lưu lại những điều thiện còn những điều bất thiện thì chúng ta không lưu lại. Tu hành không phải là trở thành kẻ mất trí, sai đúng cũng không biết. Chiếc Camera này lưu lại cho đến khi đầy bộ nhớ. Tâm chúng ta hàng ngày tiếp xúc rất nhiều hoàn cảnh nhưng chúng ta ghi nhớ chọn lọc. Chúng ta chỉ ghi lại những điều tốt, làm chúng ta tăng tấn đạo nghiệp.

Ngày ngày, chúng ta chỉ sưu tập những điều bất thiện, đặc biệt là những điều liên quan ngũ dục, tập khí xấu ác của chúng ta. Chúng ta lên các trang mạng, hay chúng ta vào siêu thị chúng ta sẽ thấy những cám dỗ của “ngũ dục lục trần”. Chúng ta nhìn thứ gì cũng muốn mua, chúng ta có rồi nhưng vẫn thích mua. Chúng ta bị sai sự bởi “tài sắc danh thực thùy”. Chúng ta vẫn ham tiền, ham sắc, ham ăn, ham ngủ nên khi gặp đối tượng để tham thì chúng ta bị chúng sai sự. Hòa Thượng nhắc chúng ta chỉ nên sưu tập những hành động tốt của người để chúng ta nhìn vào đó để sửa đổi. Chúng ta chỉ nhìn vào những việc xấu, việc không tốt của người nên chính mình bị thoái tâm, không tinh tấn mà sinh ra giải đãi, lười biếng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh chúng ta chuyên sưu tập những bất thiện của người nên tất cả những thiện pháp bên ngoài đều bỏ sót”**. Hàng ngày, dung lượng ghi nhớ của chúng ta có giới hạn nhất định nếu chúng ta chỉ ghi nhớ việc bất thiện thì chúng ta bỏ sót những thiện pháp vậy thì chúng ta không thể tăng tấn đạo nghiệp, loại trừ được những tập khí, phiền não của chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Trong tâm bà Hứa Triết chỉ lưu lại những ấn tượng tốt đẹp. Tất cả những điều bất thiện của người bà xem như đồ phế thải không chứa vào trong tâm. Trong tâm bà chỉ chứa những thiện pháp của người là hành động, việc làm thiện”**. Ngày nào bà cũng nhìn thấy những điều bất thiện nhưng bà không ghi nhớ. Bà lấy thí dụ: **“Việc này**

cũng giống như hàng ngày, các vị đi trên đường gặp rất nhiều người nhưng các vị không lưu lại trong tâm”. Bà không nhớ vì bà không lưu lại trong tâm. Chúng ta đi trên đường nhưng chúng ta không nhớ mặt họ, không cần biết họ là ai, họ ở đâu.

Hòa Thượng nói: ***“Trước đây có người nói với tôi, có một số người tu hành, làm những việc không đúng như pháp, làm những việc làm mất đi hình tượng của Phật pháp. Họ nói rằng phải báo với pháp luật, báo cho người khác biết đó là những người xấu. Thế rồi họ ghi nhớ trong lòng, họ muốn làm nhưng không dám làm. Họ sợ họ đem việc này nói ra thì sẽ làm rất nhiều người sẽ thất tâm, rất nhiều người không còn tin tưởng Pháp nữa. May mà họ còn tin nhân quả họ sợ làm người khác thất tâm nên họ không dám làm!”***

Người làm không tốt đó là việc của người, họ phải tự gánh lấy nhân quả. Việc của chúng ta là nỗ lực làm việc tốt để làm ra biểu pháp. Chúng ta không phải đi sưu tập những bất thiện của người để tìm cách công bố lỗi lầm của người. Đó là chúng ta đã làm mất đi tâm thanh tịnh. Người có làm tốt hay không đó là việc của người, việc của chúng ta là phải làm ra biểu pháp để cho người xem thấy.

Hòa Thượng nói: ***“Vì người ta chưa làm tốt nên chúng ta hãy làm tốt để làm ra biểu pháp cho người. Chúng ta không ở đó để đo lường việc xấu của người. Nếu chúng ta không làm ra được tấm gương mà chúng ta chỉ đi nhìn việc xấu của người thì chúng ta sẽ làm cho rất nhiều người mất đi niềm tin. Vậy thì chúng ta không đi vào địa ngục thì ai vào! Đạo lý nhân quả, nghiệp nhân quả báo, sự lợi hại, được mất này chúng ta phải hết sức tường tận nếu không chúng ta tự làm cho mình bị thiệt thòi.”*** Ngày nào, đi đâu, chúng ta cũng ôm hết những điều bất thiện của người thì chúng ta giống như một cái máy xúc rác, gom hết rác rưởi của người mang về nhà, thậm chí mang đi ngủ. Chúng ta làm mất đi nội tâm thanh tịnh. Nội tâm của chúng ta ngày càng phiền não. Người thế gian nói: ***“Tôi buồn không hiểu vì sao tôi buồn!”***. Chúng ta buồn vì ngày ngày húng ta mang hết việc xấu của người trong tâm.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta nhất định phải đem tất cả những cái ác trừ sạch. Chúng ta nhìn thấy người ác, việc ác chúng ta tuyệt đối không lưu lại ấn tượng trong tâm. Vậy thì cái ác đã được bài trừ”. “Trong Kinh Phật dạy: “Tội từ tâm khởi đem tâm sám hối. Tâm thanh tịnh rồi thì tội liền tiêu”. Chúng ta sám hối phải từ nơi nội tâm. Chúng ta cải tà***

quy chánh, cái ác thành thiện là phải cải từ ngay nội tâm. Chúng ta chỉ làm trên hình thức, trên lời nói thì chúng ta thật đáng thương!

Hòa Thượng dạy chúng ta nhìn thấy người ác, việc ác, nhất định chúng ta không lưu lại, không để tâm thanh tịnh bị ô nhiễm. Đây chính là tu hành. Tu hành không phải ngồi một chỗ tụng Kinh, niệm Phật, làm trên hình tướng. Có những người họ nghĩ họ tu hành tốt khi họ có những năng lực như nghe được tiếng động vật hay cơ thể họ có thể phát sáng nhưng những điều này không có ý nghĩa vì nó không giải quyết được khổ đau, phiền não, sinh tử của chúng ta.

Có nhiều người nói với tôi họ tu pháp này để không già, không chết. Họ không biết rằng không ai trên thế gian này không chết. Tôi chỉ nói: *“Chúng ta xem lại xem, ông tổ của pháp đó có ai 150 tuổi vẫn ngồi đó vượt râu không!”*. Họ bị lừa mà không biết. Con người sinh ra phải tuân theo quy luật **“Sinh – Lão – Bệnh – Tử, ái biệt ly khổ, cầu bất đắc khổ, oán tắng hội khổ”**. Tám cái khổ này ngày ngày như gọng kìm, xiết chặt chúng ta. Không có ai là không già, không bệnh, không chết. Tôi cũng đã chứng kiến đến núi đá cũng tan rã thành từng hạt cát. Có những ngọn núi hay quả đồi tan rã, sập xuống và biến mất.

Nhà Phật nói: **“Lớn như trái đất cũng nằm trong định luật Thành - Trụ - Hoại - Không”**. Con người chúng ta cũng phải nằm trong quy luật Sinh – Lão – Bệnh – Tử. Chúng ta tu hành để giải quyết được vấn đề sinh tử, gặp cảnh buồn chúng ta không sinh tâm chán ghét, gặp cảnh vui tâm chúng ta không sinh ưa thích.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tu tập những thiện pháp bằng cách chúng ta nhìn thấy người thiện, việc thiện thì chúng ta phải nỗ lực bắt chước làm theo. Đây gọi là tu thiện. Nếu như chúng ta có thể giữ lấy nguyên tắc này thì trên Đạo Bồ Đề chúng ta sẽ thuận buồm, xuôi gió, không thoái tâm, thoái chí”**.

Rất nhiều người đã thoái tâm, thoái chí vì họ đến với giáo huấn của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền không nhận được lợi ích nên họ từ bỏ. Họ vô cùng đáng thương! Buổi tối hôm qua mọi người chia sẻ tâm đắc trong quá trình học tập. Có một người quay phim được mời lên chia sẻ một cách ngẫu nhiên nhưng anh cũng chia sẻ rất sâu sắc. Anh có làm nên anh chân thật có được hạnh phúc. Từ ngày anh gặp văn hóa truyền thống anh hoàn toàn thay đổi. Hôm trước, vợ anh nói với tôi sẽ mời chồng lên để tri ân trong buổi **“Lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng”**. Hiện tại, cuộc sống của anh chị rất hạnh phúc, con cái ngoan hiền. Người con trai lớn của anh đã quyết định nghỉ học từ năm lớp 7, để đi theo anh học nghề. Anh đồng ý với quyết định của

con, nhưng các con anh vẫn học “**Đệ Tử Quy**” để trở thành người tốt. Chúng ta chỉ cần con cái có một nghề nghiệp tốt và trở thành người có ích cho xã hội. Nếu Cha Mẹ suốt ngày lo đi kiếm tiền còn con cái thì ăn tiêu lãng phí, không học tập đàng hoàng thì sau này cũng sẽ báo hại cho gia đình, xã hội. Chúng ta chỉ cần một người con ngoan hiền chứ không cần một người con học cao nhưng bất hiếu. Có người nói với tôi, gia đình bán đất đai để con đi học Tiến sĩ, nhưng bây giờ con trở về chường ngại Cha Mẹ, anh chị, làm bố mẹ rất phiền lòng. Chúng ta vì danh vọng nên vẫn muốn con học cao để bố mẹ không mất mặt!

Hòa Thượng nói: “***Phàm phu tu hành không thể thành tựu, chường ngại rất lớn vì thời gian tiến bộ thì rất ít, thời gian thoái lui thì quá nhiều, quá nhiều! Chúng ta tiến một bước nhưng lùi mười bước. Cho nên chúng ta tu hành phải trải qua vô lượng kiếp. Nếu như chúng ta chỉ tiến bộ mà không thoái lui thì chúng ta nhất định ngay trong một đời này thành tựu. Chúng ta muốn chân thật tiến bộ không thoái lui, ngay trong đời này chúng ta nhất định có hạnh phúc thì chúng ta nhìn thấy người ác, việc ác thì chúng ta không lưu lại ấn tượng, chúng ta nhìn thấy người thiện, việc thiện thì chúng ta lưu lại trong tâm. Đây là then chốt để thành công!***”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!